

Nr 354

Av herr Wennerfors, om sanitära anordningar vid parkeringsplatser.

(Lika lydande med motion nr 293 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1965

Alf Wennerfors

Nr 355

Av herr Carlsson i Tyresö m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Avsättning till fonden för friluftslivets främjande.

(Lika lydande med motion nr 297 i Första kammaren)

I början av detta århundrade hade de flesta människor i vårt land en lång och hård arbetsdag. Man arbetade omkring 3 100 timmar per år, och fritid var därför ett relativt okänt begrepp. Med teknikens hjälp har utvecklingen emellertid gått snabbt framåt, och motsvarande siffra är i dag cirka 2 100 timmar. Fyraveckorsemestern är från och med 1965 helt genomförd, och femdagarsveckan blir en realitet för allt fler löntagare. Mot den bakgrunden och med hänsyn till den alltmer uppskruvade takten på arbetsplatserna, blir människornas möjligheter att utöva lämpliga och eftertraktade fritidssysselsättningar av allt större betydelse.

Under många år har staten via den s. k. friluftsfonden sökt stimulera ett sportsligt betonat friluftsliv. Samhället vill genom ett ekonomiskt stöd bidra till vissa kollektiva anläggningar för att öka allmänhetens möjligheter att idka ett rörligt friluftsliv. Övernattningsstugor i fjällen, friluftsbad och

Bihang till riksdagens protokoll 1965. 4 saml. Nr 354—360

raststugor är exempel på anläggningar som kunnat erhålla investeringsbidrag.

Med den ökade fritidsaktiviteten har emellertid de medel som stått till friluftsfondens förfogande framstått som alltmer otillräckliga. Följden har blivit, att bidragsandelen i beviljade projekt sjunkit och att många i och för sig lämpliga anläggningar blivit helt utan stöd. Till detta kommer att de redan existerande anläggningarna i allmänhet är belägna i tätorternas närhet. Allt fler människor utnyttjar emellertid bilen under veckoslut och semester för att uppsöka lockande mål på längre avstånd, vilket skapar behov av nya anläggningar.

1962 års fritidsutredning konstaterade redan 1963 i en promemoria, att en betydande ökning av svenska folkets fritidsaktiviteter ägt rum, och att som följd därav det fanns ett omedelbart behov av ökade statliga insatser till olika slag av friluftsanläggningar. I promemorian pekades också på nödvändigheten av att säkerställa tillräckliga markområden i anslutning till dessa. Utredningen ansåg, att statsbidrag i fortsättningen borde utgå även för dylika markförvärv. Vi vill starkt understryka dessa synpunkter. Det är angeläget att marken köpes i stället för att arrenderas. Ju snabbare inköpen kan ske desto lägre pris kan man räkna med, och en omedelbar ökning av fondens resurser är alltså även från denna synpunkt önskvärd. Mot den bakgrunden föreslog fritidsutredningen att för budgetåret 1964/65 måtte avsättas ett anslag till fonden för friluftslivets främjande på totalt 5,1 miljoner kronor.

Den intervjuundersökning, som publicerades i fritidsutredningens första betänkande år 1964, visade, att friluftslivet hade en ännu större omfattning än vad man tidigare utgått från. Bristen på anläggningar framgick mycket klart, och inte mindre än en fjärdedel av de tillfrågade ansåg att den direkt hämmade deras friluftsliv. Nedan redovisas siffror utvisande hur många personer som utnyttjat vissa typer av anläggningar:

Friluftsgårdar och raststugor	700 000 personer
Campingplatser	645 000 »
Utomhusbad	1 698 000 »
Iordningställda skidspår	602 000 »
Vandrarstugor i fjällen	112 000 »

Fritidsutredningen kommer att i sitt tredje och sista betänkande utförligt behandla det rörliga friluftslivet. Det innebär emellertid att däri gjorda rekommendationer kan få återverkningar på statsbudgeten först 1967/68. Med hänsyn till de allvarliga brister, som redan existerar, anser fritidsutredningen en omedelbar uppräknings av anslagen vara nödvändig. En sådan skulle visserligen endast tillgodose de mest trängande behoven. Men man skulle ändå lägga grunden för en fritidspolitik, som genom ett väl utbyggt system av friluftsanläggningar skapar valfrihet för den enskilde.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte till Avsättning till fonden för friluftslivets främjande för budgetåret 1965/66 anvisa ett anslag motsvarande vad som föreslagits av fritidsutredningen, d. v. s. 5 100 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1965

Ingvar Carlsson

Svante Lundkvist

Per Bergman

Olle Göransson

Viola Sandell

Essen Lindahl